

Lieuwejan van Dalen

Mensenleven

Op maandag 13 oktober was het eindelijk zover: de nog levende gijzelaars werden door Hamas vrijgelaten en mochten terug naar hun familieleden en vrienden. Bij het zien van de beelden kreeg ik een brok in mijn keel: 738 dagen lang waren ze door terroristen vastgehouden.

Natuurlijk werd er feest gevierd in Israël, evenals door veel Gazanen, voor wie hopelijk nu ook betere tijden aanbreeken. Maar tegelijk is er rouw om de doden en pijn door de trauma's.

Aan Joodse kant zeggen velen: 7 oktober 2023 is de grootste ramp die ons na de Holocaust is overkomen. Deze datum zal altijd in het collectieve geheugen van Israël gegrift blijven als een pikzwarte dag.

Vrijlating

Het punt dat ik hier wil belichten gaat over het tweede dat mij op deze historische dag raakte. Dat was de verhouding tussen het aantal Joden en Palestijnen dat werd vrijgelaten als *'part of the deal'*.

Hamas droeg 20 levende gijzelaars over aan het Rode Kruis. In de deal is vastgelegd dat Hamas ook de lichamen van de omgekomen gijzelaars moet overhandigen. Dat betreft ongeveer 28 mensen.

Bussen

Diezelfde dag vertrokken tientallen bussen naar de Palestijnse gebieden, vol met vrijgelaten Palestijnen die kort of lang in een Israëlische gevangenis hadden gezeten. Het betrof ruim 1700 mensen die na 7 oktober 2023 werden gearresteerd en vastgezet, waaronder ook vrouwen en kinderen. Daarnaast kwamen 250 Palestijnen vrij die lange straffen moesten uitzitten, vaak levenslang. Dat zijn terroristen die aanslagen wilden plegen of hebben gepleegd in Israël. Een korte rekensom brengt het totale aantal vrijgelaten Palestijnse gevangenen op bijna 2000.

Verhouding

Hoe kan het dat ongeveer 50 Joodse levende én dode gijzelaars worden verwelkomd in Israël tegenover de vrijlating van zo'n 2000 Palestijnse gevangenen – waar ook nog eens levensgevaarlijke terroristen tussen zitten die Israël in de toekomst opnieuw zouden kunnen terroriseren? Mensen worden geruild tegen mensen, maar hier praten we over een verhouding van 1:40. Vanwaar dat enorme verschil?

Vershil

In Israël is een mensenleven heel veel waard. Elk mens heeft een unieke 'hand en naam'. Het redden van iemands leven heeft de hoogste prioriteit en overschrijdt vrijwel alle andere Joodse wetten. Het menselijk leven en lichaam is zeer waardevol, ook als het gaat om een overledene. Hamas wéét dat, en maakt daar dankbaar gebruik van. In Israël wordt het leven gevierd. Bij Hamas en andere moslimterroristen wordt de dood verheerlijkt. Da's een verschil van dag en nacht! «

Deemoed

U bent Heer, ik ben knecht.
Wie anders zal zich ontfermen over
de knecht, indien niet de Heer?

U schept, ik verga.
Wie zal zich ontfermen over de
vergankelijke, indien niet de Schepper?

Joodse symbolen

U bent de Rechter, ik de veroordeelde.
Wie zal zich over de veroordeelde ontfermen,
indien niet de Rechter?

U bent de Luisteraar, ik ben de roepende.
Wie zal zich over de roepende ontfermen,
indien niet de Luisteraar?

(Anoniem, T. Carmi, Hebrew Verse 482)